

Var Mısın Yok Musun

– MasCCARe64 · 16 Haziran 2012

Daha küçücük bi çocukken hep evin önüne çıkar sabahları okula giden öğrencileri seyrederdim. Benim en büyük hayalimdi okul. Elimde sürekli bi defter bi kalem yaz, çiz,boya kaç defter bitirdim o zaman hiç bilmiyorum. Derken okul çağı geldi okuduk bitirdik işleri gördük çok şükür. 8 sene ilköğretim, 3 sene lise , 4 yıl üniversite derken tam 15 sene okudum.En sonunda öğretmen oldum. gerçekten çok mutluyum seviyorum işimi fakat; bilinmeyen öyle çok yanlış varmış ki işin içine girince anladım. İlk atandığım şehir Şırnak.Çok sevinmişim atandığıma sevinçle gittim. İşimi yapacağım öğrencilerime ne biliyosam öğreticem diyordum ki; gördüklerim yaşadıklarım beni öğretmenlik mesleğinden soğutma aşamasına kadar getirdi. Şimdi diyeceksiniz ki ya hocam ne oldu da böyle diyorsun. Anlatınca belki amannn bu muydu diyeceksiniz ama gerçekten ufak olup ta mide bulandıran cinsten detaylar. hani görünmedikleri için belki yara olarak kanamaya devam ediyolar ve düzeltmeye çalışan da yok.

Gelelim olan bitene. İlk önce şu güzellik sizleri karşılıyor. Öğrencilerin Türkçe bilmediği gerçeği. hadi diyosunuz bunu aşarız. aşıyorsunuz da belli bi süre sonra. Zaman ilerliyor bu defa aileler sahneye çıkıyor. Aileden öğrenciyi çalıştırmasını istiyosunuz aile babası diyo ki "hoca ben öğretecektim okula neden gönderiyorum." bunları da sineye çekiyosunuz olaylara katılıyolar taş atıyolar gidip onlara da heee diyosunuz ama golü içerden yiyosunuz. Çünkü sizi oraya göndermişler bambaşka bi kültür ve yaşantı eğitim diliyle günlük dil farklı ekonomik durumlar yetersiz çevre şartları olumsuz vee sizi denetlemeye gelenler size bu öğrencilerin başarısının İzmir, İstanbul gibi yüksek eğitim kalitesi olan okullarda ki öğrencilerle aynı olmasını istiyor. İşte bu noktada kayış kopuyor. Bakıyosunuz yapılan planlara Ankara Kızılay ilçesine göre yapılmış. Güneydoğuda ki çocukların hazırbulunuşluk seviyeleri, yaşantı, dil, kültür farklılıkları hiç düşünülmemiş. Sizin başarı seviyenizi bodrum da öğretmenlik yapanla ölçüyorlar. Ben birinci sınıfları okuttum öğrenciler daha türkçeyi zor konuşuyolar okula devamlarını zor sağlıyoruz bizden %100 başarı isteniyor. Planlarda Anıtkabir'e ziyaret yazıyor. Kitaplarda yazılan insan isimlerini dahi çocuklar telaffuz edemiyolar.

Şimdi gelelim kıssadan hisseye. eğitim bizim ülkemizin kanayan yarası ve bu yaranın en çok nerede kanadığı da ortada. Tüm bunlara rağmen hala herşey güzelmiş gibi planlar programlar yapılmakta ve kültürel farklılıklar dikkate alınmamakta.

Şunu söyleyip bitireceğim "Güneş balçıkla sıvanmaz". Bi taraf yazı yaşarken bi tarafı kışa mahkum edemezsiniz. Ben şu an Urfa'da çalışıyorum ve değişen hiçbişey yok. Yeni programlarda Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde ki öğrenciler de düşünülmemeli. aksi taktirde lgs ve lys de en başarısız iller armasını kimselere kaptıracaklarını zannetmiyorum. Eğer dikkat edilirse bu bölge de bu yarışma da VAR' ım diyecektir.